

Iz krajnosti u krajnost

Draga Ana,

pišeš mi da ti je jako teško pala zabrana izlazaka zbog pandemije, tu te potpuno razumijem.

Kod nas nije bilo previše zaraženih i moglo se u šetnju ili vožnju biciklom, ali bez druženja. A kome se da ići u šetnju samome? Da ti ne kažem koliko su me zamarale tatine opomene! Nikako mi nije išlo u glavu zašto mi svaki dan tupi da se čuvam i da se ni s kim ne nalazim. On je i inače stalno u strahu za nas pa sam to shvaćala kao pretjeranu brigu za mene. Sram me je i priznati kako sam tada razmišljala: „Joj, ne opet! Pa rekli su da mladi nisu rizična skupina!” Eto, i ja sam bila od onih koji ne vide dalje od nosa.

Znaš da baš i nisam neki buntovnik, ali nisam ga slušala, već radila po svome. Rekla bih mu da idem prošetati po kvartu, naravno sama, a onda bih se našla s prijateljicama. Jednu smo se večer nas četiri odlučile odvesti na veliko parkiralište pored bazena nadajući se da ondje nema nikoga, a pogotovo policije koja opominje da „nema okupljanja“. Ali bilo je nekoliko auta, čini se da ipak nismo jedine došle na tu ideju. Mi smo sjedile u autu, slušale glazbu na radiju i brbljale, i za čas je prošlo dva sata. Kad smo odlučile krenuti kući, auto nije htio upaliti. Odmah mi je sinulo što se dogodilo: auto ugašen, radio upaljen, akumulator prazan. E jesmo biseri! Društvo iz auta pored našeg, inače dečki iz naše škole, primijetilo je da smo u nevolji i brzo su nam priskočili u pomoć. Pomogli su nam gurnuti auto i stara krtija je na kraju upalila. Zahvalile smo im i pozdravile se, naravno bez rukovanja, ali ipak smo svi bili preblizu. Tek me tada uhvatila nelagoda zbog mog „tajnog života“. Znaš kako je kad roditelji pričaju, na jedno uho uđe, na drugo izađe, no meni su u glavi počele odzvanjati rečenice: „Tebi vjerojatno neće biti ništa, ali ako se zaraziš, donijet ćeš nam virus u kuću i sve nas dovesti u opasnost.“ A tata ima problema sa srcem, da ne spominjem da nije baš ni mlad... K tome ima briga jer ne zna što će biti s njegovom malom firmom ni kako će platiti radnike.

Sve mi je prisjelo i jedva sam čekala da se razidemo. Kad sam ušla u stan, tata je bio dobre volje. Upravo je na televiziji čuo za neke fondove Europske unije za male poduzetnike i htio je svoje oduševljenje podijeliti sa mnom, ali ja sam mu samo mahnula i odjurila u kupaonicu na temeljitu dezinfekciju. Srećom, sve se dobro završilo, a ja se sad zgražam nad nesavjesnima koji ne prate upute ☺.